

JPF 2013/102

Rechtbank Den Haag

7 juni 2013, C/09/431252/HA RK 12-674; ECLI:NL:RBDHA:2013:CA3170.

(mr. Wien

mr. Van der Helm

mr. Brakel)

1. [A],

verder te noemen: [A],

in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige [B],

verder te noemen: [B],

2. [C],

verder te noemen: [C],

verzoekers,

advocaat: mr. M. de Bluts te Zoetermeer,

tegen

de Staat der Nederlanden (Ministerie van Veiligheid en Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst,

verder te noemen: de IND) te Den Haag,

belanghebbende,

vertegenwoordigd door: mr. C.M. Meijer.

Erkenning buitenlands huwelijk, Nationaliteit minderjarigen

[BW Boek 10 - 31 ; BW Boek 10 - 32 ; RWN - 3]

» **Samenvatting**

Man en vrouw X zijn beide in Pakistan geboren, maar hebben de Nederlandse nationaliteit gekregen. Door middel van een zogenoemde *T alaq*-akte heeft de man zijn echtgenote in Pakistan verstoten. In 1994 is de man met vrouw Y in Pakistan getrouwd. Dit huwelijk is in de gemeentelijke basisadministratie in Den Haag ingeschreven. Uit dit huwelijk zijn twee minderjarigen in Pakistan geboren. Het huwelijk van de man met vrouw X is bij beschikking van de rechtbank ontbonden en in de gemeentelijke basisadministratie ingeschreven. De Nederlandse ambassade in Islamabad heeft in 2005 aan de minderjarigen Nederlandse paspoorten afgegeven. De minister van Buitenlandse Zaken heeft zich echter in 2010 op het standpunt gesteld dat de minderjarigen niet in het bezit van de Nederlandse nationaliteit zijn. Aan hen zijn ten onrechte Nederlandse paspoorten verstrekt.

De rechtbank is verzocht vast te stellen dat de minderjarigen sedert hun geboorte dan wel op enig tijdstip daarna het Nederlanderschap (van rechtswege) hebben verkregen. Niet in geding is dat het huwelijk van de man en vrouw Y (de moeder van de minderjarigen) aanvankelijk niet in Nederland kon worden erkend noch kon worden geregistreerd. In dit verband is van belang dat er voldoende betrokkenheid is met de Nederlandse rechtssfeer teneinde erkenning aan het huwelijk van de man met vrouw Y te onthouden zolang de man niet naar Nederlands recht is gescheiden van zijn eerste echtgenote. De man had immers reeds ruim vóór zijn huwelijk met vrouw Y de Nederlandse nationaliteit. Dit heeft tot gevolg dat een polygaam huwelijk van de man de Nederlandse fundamentele rechtsbeginselen onaanvaardbaar schaaft.

De omstandigheden dat het huwelijk van de man en vrouw X na de geboorte van minderjarigen naar Nederlands recht is ontbonden en het huwelijk van de man en vrouw Y thans in de gemeentelijke basisadministratie in Den Haag staat geregistreerd, doen hieraan niet af. Ook indien het huwelijk van de man met vrouw Y met terugwerkende kracht zou worden erkend, heeft dit niet tot gevolg dat thans moet worden vastgesteld dat de minderjarigen bij hun geboorte de Nederlandse nationaliteit hebben

verkregen op grond van art. 3 RWN, aangezien de man ten tijde van hun geboorte niet hun juridische vader was aldus de rechtbank. De man kan niet worden aangemerkt als de juridische vader van de minderjarigen aangezien er ten tijde van hun geboorte nog geen sprake was van een huwelijk tussen de man en vrouw Y dat naar Nederlands recht rechtsgeldig tot stand was gekomen.

De rechtbank wijst het verzoek af.

[beslissing/besluit](#)

» Uitspraak

1. De procedure

(...; red.)

2. De feiten

2.1. [A] is op [18 mei] 1942 te [geboorteplaats] (Pakistan) geboren. Op [18 mei] 1978 is hij in Sahiwal (Pakistan) getrouwd met [X], geboren op [geboortedatum] 1955 te Sahiwal. Aan beiden is bij wet van 2 juli 1981 (in werking getreden op 24 juli 1981) de Nederlandse nationaliteit verleend. [A] heeft zijn echtgenote op 11 juni 1993 in Pakistan verstoten door middel van een Talaq-akte.

2.2. Op 11 februari 1994 is [A] in Pakistan getrouwd met [Y]. Dit huwelijk is door de gemeente Den Haag in de gemeentelijke basisadministratie ingeschreven met ingangsdatum 11 februari 1994. [C] en [B] zijn uit dit huwelijk geboren. [C] op [geboortedatum] 1994 en [B] op [geboortedatum] 1997, beiden te [geboorteplaats] (Pakistan).

2.3. Het huwelijk van [A] met [X] is bij beschikking van deze rechtbank van 20 augustus 1997 ontbonden. De echtscheiding is op 3 oktober 1997 ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie.

2.4. Op 30 maart 2005 zijn aan [C] en [B] door de Nederlandse ambassade te Islamabad Nederlandse paspoorten afgegeven. Bij brief van 29 september 2010 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken zich op het standpunt gesteld dat [C] en [B] niet in het bezit zijn van de Nederlandse nationaliteit en dat aan hen ten onrechte Nederlandse paspoorten zijn verstrekt.

3. Het verzoek

3.1. [C] en [A] namens [B] verzoeken de rechtbank vast te stellen dat zij sinds hun geboorte dan wel op enig tijdstip daarna het Nederlanderschap (van rechtswege) hebben verkregen. Zij voeren daartoe het volgende aan.

3.2. Het huwelijk van [A] met [Y] in 1994 kon aanvankelijk niet in Nederland worden erkend omdat de ontbinding van zijn eerste huwelijk met [X] door verstoting in 1993 in strijd was met de Nederlandse openbare orde. Op 3 oktober 1997 is het eerste huwelijk naar Nederlands recht ontbonden, waardoor de strijd met de openbare orde is geëindigd.

3.3. Het tweede huwelijk van [A] is in de gemeente Den Haag geregistreerd met ingangsdatum 10 februari 1994, zodat de nadien geboren [C] en [B] (alsnog) als wettige kinderen van [A] moeten worden beschouwd. Aangezien [A] tijdens de geboorte van [C] en [B] in het bezit was van de Nederlandse nationaliteit, verkregen [C] en [B] eveneens de Nederlandse nationaliteit, aldus verzoekers.

4. Het standpunt van de IND en van de officier van justitie

4.1. De IND stelt zich op het standpunt dat [C] en [B] niet in het bezit zijn van de Nederlandse nationaliteit en dat het verzoek dient te worden afgewezen. Hij voert daartoe aan dat het huwelijk van [A] met [Y] niet met ingang van de huwelijksluiting kan worden erkend, maar pas met ingang van de datum waarop dit huwelijk door ontbinding van het eerdere huwelijk van [A] met [X], monogaam is geworden, dus vanaf 3 oktober 1997. Op het moment van geboorte van [C] en [B] was er geen sprake van een rechtsgeldig huwelijk tussen [A] en [Y], zodat [C] en [B] niet op grond van artikel 3, lid 1, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN), de Nederlandse nationaliteit hebben verkregen. Ook is niet gebleken dat zij nadien het Nederlanderschap op andere wijze hebben verkregen.

4.2. De officier van justitie heeft schriftelijk medegedeeld zich aan te sluiten bij het advies van de IND.

5. De beoordeling

5.1. Niet staat ter discussie dat het huwelijk van [A] met [Y] (de moeder van [C] en [B]) aanvankelijk in Nederland niet kon worden erkend en worden geregistreerd, omdat de ontbinding in Pakistan van het eerste huwelijk van [A] door middel van verstoting niet voldeed aan de Nederlandse erkenningsvoorwaarden. De ontbinding door verstoting was hierdoor in strijd met de Nederlandse openbare orde.

5.2. Immers, op grond van artikel 10:31, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (BW) wordt een buiten Nederland gesloten huwelijk dat ingevolge het recht van de staat waar de huwelijksvoltrekking plaatsvond rechtsgeldig is of nadien rechtsgeldig is geworden, als zodanig in Nederland erkend. Dit impliceert echter niet dat het polygame huwelijk van [A] met [Y] zondermeer binnen de Nederlandse rechtsorde wordt erkend. Artikel 10:32 BW bepaalt immers dat – ongeacht artikel 10:31 BW – aan een buiten Nederland gesloten huwelijk erkenning wordt onthouden, indien deze erkenning kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

5.3. In dit verband is van belang dat er voldoende betrokkenheid is met de Nederlandse rechtssfeer om erkenning aan het huwelijk van [A] met [Y] te onthouden zolang [A] niet naar Nederlands recht is gescheiden van zijn eerste echtgenote [X]. [A] is immers al geruime tijd vóór zijn huwelijk met [Y] in het bezit van de Nederlandse nationaliteit. Dit heeft tot gevolg dat een polygaam huwelijk van [A] de Nederlandse fundamentele rechtsbeginselen onaanvaardbaar schaadt.

5.4. Uit het vorenstaande volgt dat [A] niet kan worden aangemerkt als de juridische vader van [C] en [B], aangezien er ten tijde van hun geboorte nog geen sprake was van een huwelijk tussen [A] en [Y] dat naar Nederlands recht rechtsgeldig tot stand is gekomen. De omstandigheden dat het huwelijk van [A] met [X] na de geboorte van [C] en [B] naar Nederlands recht is ontbonden en het huwelijk van [A] met [Y] thans in de gemeentelijke basisadministratie in Den Haag staat ingeschreven met ingangsdatum 11 februari 1994, doen hieraan niet af. Ook indien het huwelijk van [A] met [Y] met terugwerkende kracht tot 11 februari 1994 zou worden erkend, heeft dit niet tot gevolg dat thans moet worden vastgesteld dat [C] en [B] bij hun geboorte de Nederlandse nationaliteit hebben verkregen op grond van artikel 3 RWN, aangezien [A] ten tijde van hun geboorte niet hun juridische vader was.

5.5. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden afgewezen.

6. De beslissing

De rechtbank wijst het verzoek af.

» Noot

Verstotingen en polygame huwelijken; het zijn twee instituten die wij in Nederland niet kennen, maar waar wij wel mee worden geconfronteerd. In deze casus komen beide voor in dezelfde zaak. In deze

annotatie zullen beide aspecten aan bod komen. Hoewel de conclusie in deze zaak een reeks van vergelijkbare uitspraken volgt (e.g., ECLI:NL:RBSGR:2012:BW2921, ECLI:NL:RBSGR:2012:BZ0251, en ECLI:NL:PHR:2011:BP9500), wordt hier wel de vraag gesteld of het antwoord wel klopt.

Ten eerste komt de erkenning van de *Talaq* aan bod. Op basis van de gepubliceerde uitspraak is niet geheel duidelijk waarom de oorspronkelijke *Talaq*-akte niet in aanmerking kwam voor erkenning in Nederland. Op grond van art. 3 Wet conflictenrecht echtscheiding alsmede art. 10:59 BW komen verstotingen in Nederland wel voor erkenning in aanmerking, mits er aan bepaalde restrictieve voorwaarden is voldaan. Deze voorwaarden dienen *inter alia* ervoor te zorgen dat de belangen van de vrouw in de procedure worden gerespecteerd. Uit de uitspraak blijkt duidelijk dat dit gegeven niet ter discussie stond, hetgeen impliceert dat aan de voorwaarden voor erkenning niet is voldaan.

Ten tweede komt de erkenning van het polygame huwelijk aan bod. Een huwelijk wordt in beginsel in Nederland erkend als het rechtsgeldig is volgens het recht van de plaats van voltrekking (art. 10:31 BW). Op grond van art. 10:32 BW wordt echter erkenning onthouden indien de erkenning strijd zou opleveren met de Nederlandse openbare orde. Wanneer is er strijd met openbare orde? Uit onderzoek in 2009 is gebleken dat men een polygaam huwelijk slechts in strijd acht met de Nederlandse rechtssfeer als het huwelijk nauw verbonden is met Nederland. Het bezit van de Nederlandse nationaliteit wordt in de praktijk beschouwd als een belangrijk criterium bij de invulling van het begrip. Het enkele bezit van de Nederlandse nationaliteit wordt aangemerkt als een omstandigheid die voldoende betrokkenheid met de Nederlandse rechtssfeer aantoont om de algemene erkenningsregel niet toe te passen en erkenning te weigeren (K. Boele-Woelki, I. Curry-Sumner en W. Schrama, *De juridische status van polygame huwelijken*, Boom: Den Haag 2010, p. 197).

Hoewel de toepassing van deze twee regels op zich geen probleem lijkt, dient even stil te worden gestaan bij de precieze vraag die in deze casus werd gesteld. In casu staat de vraag centraal of de kinderen in familierechtelijke betrekkingen staan tot de man teneinde in aanmerking te kunnen komen voor de van rechtswege verkrijging van de Nederlandse nationaliteit. De hoofdvraag ziet derhalve op de erkenning van familierechtelijke betrekkingen die in het buitenland zijn ontstaan en niet op de erkenning van het huwelijk. De erkenning van het huwelijk is slechts een voorvraag, maar de vraag rijst of deze voorvraag überhaupt gesteld had moeten worden. Teneinde deze vraag te kunnen beantwoorden, dient derhalve naar art. 10:101 BW te worden gekeken (er is immers een Pakistaanse geboorteakte waarop de vader als juridische vader staat vermeld). Deze erkenningsregel stelt echter de erkenning van het huwelijk niet als eis (S. Rutten, 'Vaderschap van uit een huwelijk in het buitenland geboren kinderen', *FJR* 2012 p. 105). Men komt derhalve helemaal niet toe aan de voorvraag van de geldigheid van het huwelijk. Als de familierechtelijke betrekkingen geldig tot stand zijn gekomen in het land van oorsprong en neergelegd in een akte door een ter plaatse bevoegde autoriteit dan dienen deze familierechtelijke betrekkingen in Nederland te worden erkend, tenzij de erkenning van de familierechtelijke betrekkingen in strijd zou zijn met de openbare orde. Deze openbare orde toets ziet derhalve op de erkenning van de familierechtelijke betrekkingen en niet op de erkenning van het huwelijk. Deze kinderen hadden derhalve wel degelijk een aanspraak op de Nederlandse nationaliteit!

mr. dr. I. Curry-Sumner,